

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

จิตดวงนี้มีสายทางมา

(พระจากถ้ำพระภูวามมาครับ ขณะนี้กระผมกำลังพิจารณาหรือกำลังรู้ ผู้ที่รู้สังขารเกิดดับ ผิดหรือถูกประการใด ถ้าผิดจะแก้ไขอย่างไร ขอหลวงตามेतตาดด้วย) ข้อนี้ไม่ได้กว้างนะ จิตชั้นนี้มีเกิดมีดับอยู่ที่จิต อวิชชาอยู่ที่จิต อวิชชาปุจฉยา สงฺขารา ชั้นที่จิต พิจารณาอะไรก็รอบหมดๆ ปล่อยหมดๆ รู้เท่าหมด ก็เข้ามาวางแคบละ เกิดดับๆ การพิจารณาให้รู้อยู่ที่เกิดดับมันเกิดจากไหน ดับแล้วมันไปที่ไหน ก็ไม่หนีจากจิต การพิจารณามันวงกว้างก็มี แคบก็มี การพิจารณาเบื้องต้นให้เป็นวงแคบ เช่นภาวนาเป็นคำบริกรรมพุทโธ หรือธรรมบทใดก็ตามเป็นคำบริกรรม นี้เรียกว่าแคบ ประมวลเข้ามาอยู่กับคำบริกรรมคำเดียว จิตให้รู้อยู่กับคำบริกรรม เช่น พุทโธๆ เป็นต้น ให้รู้ที่อยู่จุดนั้นกับสตินี้เรียกว่าแคบ ประมวลเข้ามาให้อยู่วงแคบก่อน

ที่นี้สำคัญที่จะได้หลักไม่พ้นสตินะ ใครอย่าข้ามสติ ข้ามสติแล้วไปไม่รอด ตกเหวตกบ่อ ถ้าสติตั้งได้ดีแล้วยังไงตั้งฐานได้ สติเป็นของสำคัญมากทีเดียว ในองค์ภาวนาทั้งหลายสติต้องควบคุมทุกวงงานไป งานนอกงานใน ที่ว่าเกิดดับๆ มันก็วงแคบเข้ามาแล้ว แคบที่แรกก็ฝึกหัด เริ่มต้นฝึกหัด มันเคยคิดยุ่งไปไหนก็ตามไม่เอา ให้อยู่กับคำบริกรรมเท่านั้น เรียกว่าวงแคบ ตีเข้ามาวงแคบ พอจิตสงบเป็นสมณะสงบร่มเย็นแล้วก็อยู่นั้นละ อยู่ในวงแคบ ให้รู้ๆ สติครอบอยู่ตลอดเวลา จากนั้นขยายวงกว้างออกๆ ไป

ไปถึงขั้นสมาธิ สบาย ขั้นสมาธินี้เป็นขั้นที่ลืมหืมได้ ถ้าไม่มีครูมีอาจารย์กระตุกหรือเตือน เพราะมันสบาย นั่งอยู่ที่ไหนไม่มีอารมณ์ข้างนอก เหลือแต่ความรู้ล้วนๆ แน่ว ไม่มีอะไรมาทวนใจ ความคิดปรุงแต่ก่อนมันอยากคิดอยากปรุง ไม่คิดไม่ปรุงไม่ได้ ที่นี้เวลาจิตเข้าเป็นสมาธิแล้วนี้ความคิดความปรุงเป็นเรื่องรำคาญ ไม่อยากคิดอยู่แน่ว นี้เรียกว่าติดสมาธิ ถ้าลงอยู่นั้นแล้วไม่ออกไปไหนเลย นั้นเรียกว่าติด ให้ขยายออกมทางด้านปัญญา พิจารณาแยกธาตุแยกชั้นธ เออะที่นี้กว้างนะ ออกกว้าง

พุทธศาสนาเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร ไม่น้อยนะ ให้เรียนตามพระประสงค์ของพระพุทธเจ้าที่ทรงสั่งสอนสัตว์โลกด้วยสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว อย่างไม่ต้องเบิกกว้างๆ เห็นภัยโดยลำดับ เห็นคุณโดยลำดับ ภัยกับคุณมาพร้อมๆ กัน แต่ที่นี้มันไม่มีใครภาวนาชิ มีแต่เรียนตามตำรับตำรา เลยกกลายเป็นหนอนแทะกระดาศไปเลย ถ้าเรียนเพื่อจดเพื่อจำนำมาปฏิบัติ เรียกว่าปริยัติคือการศึกษาเล่าเรียน แล้วก็ปฏิบัติตามปริยัติที่ศึกษามาแล้ว ปฏิเวธผลของงานจะปรากฏขึ้นโดยลำดับ นั้น ปริยัติ ปฏิบัติ

ปฏิเวธ สามประเภทนี้แยกกันไม่ออก มีปริยัติแล้วไม่มีปฏิบัติก็ไม่มีความหมาย เรียนมาเท่าไรก็เป็นนกขุนทองอยู่อย่างนั้น ถ้าเรียนมาเพื่อปฏิบัติ ท่านสอนว่ายังไง เอา แยกอันนั้นออกมาปฏิบัติ

เหมือนแปลนบ้านของเขา แปลนบ้านมีเท่าไรถ้าไม่นำมาปลูกบ้านสร้างเรือน แล้วก็เต็มอยู่ในห้อง นำออกมาแปลนนี้ จะเอาตีกรามบ้านช่องขนาดไหนๆ กว้างแคบสั้นยาว เอาขนาดไหนดูอันนี้แล้วทำตามนั้นก็ป็นขั้นตามนั้น แปลนของพระพุทธเจ้าเรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วๆ ไม่ผิด

รู้ทางธรรมไม่ได้เหมือนโลกนะ รู้ภายในจิตนี้ คือเวลารู้แล้วเบิกกิเลสที่มันปิดบังหุ้มห่อเอาไว้เรื่อยๆ ธรรมะเบิกออกๆ กว้างออกๆ เรียนทางโลกไม่ว่าท่านว่าเราเหมือนกัน เอาการเรียนนั้นมาผูกพันตัวเอง แล้วติดเขาติดเรา ความสำคัญว่าตนเรียนรู้หลักนักปราชญ์ฉลาดแหลมคม นั้นละคือโง่ที่สุดแล้วเห็นไหม กิเลสเข้าไปแทรกแล้ว ถ้าเรียนธรรมเพื่อปฏิบัติแล้ว เรียนไปเพื่อสอดส่องหาเหตุหาผลเรื่อย เบิกออกๆ นั้นละปริยัติ นำไปปฏิบัติ

ท่านสอนให้ภาวนา ภาวนาเบื้องต้นจะเอาคำบริกรรมใดก็เอา จำให้ตึนะ ที่พูดนี้ไม่ได้พูดเล่นๆ อย่ามาฟังเล่นๆ นะ จะเอาธรรมบทใดให้จริงจังกับธรรมบทนั้นอย่าเหลวไหลจะเห็นผลทันทีโดยลำดับลำดับ เราชอบธรรมบทใดเอาธรรมบทนั้น ตั้งหน้าเอาขึ้นมาบริกรรม สติติดแน่นๆ แล้วจิตจะตั้งรากตั้งฐานได้ สงบ มั่นอยากคิด ฟุ้งซ่านรำคาญไปไหนสู้สติไม่ได้ สติเป็นฝั่งมหาสมุทรทะเลหลวง มหาสมมุติมหานियม สตินี้เป็นมหาวิมุตติมหานิพพาน สติจับตั้งเข้าไปตรงนั้นเป็นขอบของมหาสมมุติมหานियม แล้วก็ขอบมหาวิมุตติมหานิพพานอยู่นั้นแหละ สติตั้งไว้ให้ดีไม่ให้มันเผลอ

ถ้าสติไม่เผลออยู่ที่ไหนมีค่าคนเรา ถ้าเผลอสติเมื่อไรหมดค่า เดินจงกรมก็ไม่มี ความหมาย ถ้าสติมีอยู่เคลื่อนไหวไปมาไม่เคลื่อนก็ตาม รู้ๆ ตลอด สติจ่อ สติจึงจำเป็นมากที่สุด ในวงพุทธศาสนาท่านถือสติเป็นสำคัญ

โธ่ เวลามันรู้มันของง่ายหรือ ธรรมไม่ได้เหมือนโลกนะ คือรู้โลกนี้เรารู้เท่าที่เราเรียนมาจากครูโตอาจารย์โตสอนมาอย่างไร จะรู้เพียงแค่นั้น จะแตกแขนงนิดหน่อยๆ เท่านั้นเอง ไม่ได้เหมือนธรรมนะ ธรรมถ้าได้รู้แล้วแตกๆ แตกกระจัดกระจายไปเลยกว้างครอบโลกธาตุนั่นนะธรรม คือธรรมเบิกกิเลสออก ธรรมเบิกกว้างออกๆ ก็เห็นไปหมดละซิเพราะสิ่งทั้งหลายมีอยู่แล้วทุกอย่าง อย่างท่านว่าเปรตว่าผีว่านรกอเวจีก็มีอยู่แล้ว เป็นแต่เพียงว่าถูกปิดหูปิดตาของกิเลสไปเท่านั้นไม่เห็น เวลาเปิดอันนี้ออกๆ มันมีอยู่แล้วนั่นนะ มันก็ยอมรับๆ เมื่อเจ้าของไม่ปฏิเสธเจ้าของได้แล้วจะไม่เชื่อพระพุทธเจ้ามีอย่างเธอ มันยอมรับนะ

เห็นไหมหนังสือ กระจับปี่นั้นนะ กระจับปี่ของเราดูเอา กุฎีหลวงตาบัว ล้มสาม
หนกุฎีหลังนั้น คือทำกระจับปี่ไว้ที่พอเสามันแห้ง ปลวกกินเสาะ ถ้าเสาะสดอยู่ปลวกมัน
ไม่กิน พอเสาะแห้งปลวกกิน กินก็ล้มโครม สร้างใหม่ พอเสาะแห้งเท่านั้นปลวกกินแล้ว
ล้มโครม สามหลัง เขียนไว้ในนั้นเห็นไหม เคยรู้เคยเห็นเมื่อไร พอมันเป็นขึ้นไม่ถาม
ใครนะ กระจับปี่แข็งขึ้นมาเลยทันที เหา พระพุทธเจ้าแท้เป็นอย่างนี้หรือ พระธรรมแท้
เป็นอย่างนี้หรือ พระสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้หรือ เหา พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์
มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร เป็นแล้วนั้น ใครไม่บอกก็เป็นขึ้นในเจ้าของแล้วไป
ถามใคร แน่นอน นี่เขียนไว้ในนั้นถอดออกมาจากหัวใจ

แต่ก่อนเราเคยคิดเมื่อไร พุทธ ธรรม สังฆ ทิดแนบ ไม่เคยว่าจะเป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกันได้เลย ไม่เคยคิด แต่เวลาเข้าถึงเป็นอันเดียวกันแล้ว ปึงเข้าไปเป็นอัน
เดียวกันแล้ว เหา พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร
เป็นธรรมแห่งเดียว จิตกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้ว นั้นเขียนไว้ในนั้น ถอดออกมาจาก
หัวใจที่เป็นแล้วทั้งนั้น แล้วไม่สงสัยด้วย เหา พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็น
อันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร? นั่นเป็นแล้ว

แต่ก่อนเราไม่เคยคิด พุทธ ธรรม สังฆ ทิดแนบละเอียดสุดถึงเวลานั้นขณะนั้น
ละ พอฟังสมมุติทั้งหลายออกหมดมีแต่ธรรมล้วนๆ แล้ว พระพุทธเจ้า พระธรรม
พระสงฆ์ ซึ่งเป็นธรรมด้วยกันก็เป็นอันเดียวกันละซิ แต่ก่อนแยก กิเลสละแยกอยู่
สมมุติแยกอยู่ พอผ่านสมมุติไปแล้ว ไม่มีอะไรเป็นสมมุติแล้วเป็นธรรมแห่งเดียว เรียก
ธรรมธาตุภายในจิตใจของพระอรหันต์ท่าน

ให้ปฏิบัติบ้างซิ ศาสนาพระพุทธเจ้าเป็นของเล่นเมื่อไร เลิศเลอสุดยอด
พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาองค์ไหนเลิศเลอ ใครจะตรัสรู้ได้ง่ายๆ เหา ปรารถนาเป็น
พระพุทธเจ้ามา ๑๖ อสงไขยบ้าง ๘ อสงไขยบ้าง ๔ อสงไขยบ้าง พระพุทธเจ้ามีหลาย
ประเภท คำว่าประเภทนี้คือว่าอำนาจวาสนาบุญญาภิสมภารที่จะสั่งสอนสัตว์โลกได้กว้าง
แคบลึกตื้นหยาบละเอียดหนาบางต่างกัน ๑๖ อสงไขยนี้กว้างขวางมากพระพุทธเจ้า
แนะนำสั่งสอนสัตว์โลกได้กว้างขวาง ได้มากมาย แล้วถดถอยมา ๘ อสงไขย คือสร้างพระ
บารมีมา อสงไขย แปลว่านับไม่ได้ ๑๖ ครั้ง เช่นเรานับอย่างทุกวันนี้เอาหลักล้านเป็น
เกณฑ์ เอาหลักล้านเข้าไปจับ ๑ ล้าน ๒ ล้าน ๓ ล้าน ๔ ล้านไปเรื่อยๆ อสงไขย
หนึ่งเท่ากับล้านหนึ่ง ๒ อสงไขย ๓ อสงไขย เท่ากับ ๒ ล้าน ๓ ล้าน

กว่าจะได้มาเป็นพระพุทธเจ้าของเล่นเมื่อไร ที่นี้เวลามาสอนโลกทรงสอนด้วย
ความรู้แจ้งเห็นจริงไม่ต้องถามใครเลยในโลกอันนี้ ธรรมจักษุขึ้นภายในพระทัยเท่านั้น
เป็นศาสดาขึ้นทันทีเลยสอนโลก สิ่งใดที่ไม่เคยรู้เคยเห็นมาแต่ก่อนแต่เก่าเพราะถูก

กิเลสปิดบัง เปิดออกหมดเลย ให้เห็นหมด เจ้าของเห็นเองรู้เองจะไปถามใคร สงสัยใคร เช่นกระโถนนี้ เห็นอยู่นี้แล้วถามใคร เจ้าของก็เห็นอยู่รู้อยู่แล้วจะถามใคร นั่นละ ท่านว่ารู้ธรรมเห็นธรรมประจักษ์อยู่ในตัวเองแล้วจะถามใคร

อย่างไรก็ตามขอให้ได้ดูใจเจ้าของเถอะวันหนึ่ง ๆ อย่าดูตั้งแต่ภายนอกจนเกินไป ลืมเนื้อลืมตัวคนเรา เรียนมากเท่าไรมันเรียนเรื่องกิเลสมัดคอตัวเองนะ ไม่ได้เรียนธรรมเพื่อแก้ตัวเอง เรียนมากเท่าไรความสำคัญมันหมายมั่นเป็นเชือกมัดคอ ๆ เอา เลยสุดท้ายลุกไม่ขึ้น เดินไม่ได้มันหนักความรู้ เข้าใจไหม มันหนักความรู้ หรือมันหนักความโง่ นั่น ความรู้ของธรรมท่านไม่ได้หนักนี่นะ ไปไหนคล่องตัวตลอดเวลาไม่มีอะไรติด ไม่ติดเราเสียอย่างเดียวไม่ติดเขา ถ้าติดเราเสียอย่างเดียวติดหมดโลกธาตุ เมื่อไม่ติดเขาติดเราผ่านสมมุติไปหมดแล้วติดอะไร นั่น ให้มันเห็นอยู่ประจักษ์อยู่ในใจซิ เวลาถูกผูกมัดจากกิเลสมันก็มัดจนกระทั่งลืมหลืมตาไม่ได้ เวลาเปิดออกมาแล้วเปิดจำไปหมดแล้วอะไรมาปิด ก็มีกิเลสเท่านั้นปิด นั่น พอกิเลสเปิดออกแล้วจำไปหมดเลย

นี่ละธรรมท่านมีอยู่อย่างนี้ละ มีที่จะเปิดขึ้นได้ในหัวใจเรา ถ้าจะเทียบแล้ว เหมือนกันกับสระใหญ่ น้ำเต็มใสสะอาดที่สุดอยู่ในสระใหญ่ แต่ถูกจอกถูกแหนปกคลุมไว้มองดูน้ำไม่เห็น เห็นแต่จอกแต่แหนปกคลุมอยู่ข้างบน เวลาเปิดจอกเปิดแหนออก ๆ แล้ว เหมือนอย่างผู้ที่ท่านสำเร็จพระโสดา สกิทาคา อนาคา ท่านเปิดจอกเปิดแหนออกดู มันเป็นยังงั๊วใสสะอาดเหล่านี้ มันมีตั้งแต่จอกแต่แหน เปิดออกไปตักมาดื่มอาบใช้สอย ใส น้ำนี้สำคัญมากนะ ที่นี้ก็มีแก้ไขแล้วเปิดออกเรื่อย ๆ เปิดออกหมดแล้วจำเลย นั่นละ ใจที่บริสุทธิ์แท้เป็นอย่างนั้น

พวกเรามันมีแต่กวาดเข้ามา ๆ โอ้ เรายังจวนจะตายเท่าไรทำให้สงสารมากด้วยนะ แทนที่จะมาสงสารตัวเอง เราพูดจริง ๆ บอกเราไม่มี หมดโดยสิ้นเชิง เรื่องความเป็นความตายมันก็มีธาตุชั้นธสลายออกไปเท่านั้นไม่เห็นมีอะไร ส่วนผสมก็คือดิน น้ำ ลม ไฟ ผสมกัน จิตเข้าไปอาศัยอยู่ในนั้น ก็เรียกว่าเกิดเป็นสัตว์เป็นบุคคลขึ้นมา พอธาตุคือส่วนผสมแตกออกไปหมดเครื่องสืบทอด ธาตุสี่ ดิน น้ำ ลม ไฟ แตกกระจายจากกัน เพราะเจ้าของได้แก้อจิตถอนตัวออกมา ท่านเรียกว่าตาย

ส่วนจิตนี้ไม่ตาย ให้มันเห็นชัด ๆ เรื่องจิตไม่ตาย รู้ด้วยทางจิตตภาวนา เอาความรู้อะไร ๆ มาพิสูจน์เรื่องจิตตายเกิดหรือตายสูญนี้ตายวันยังค่ำ ตายกองกันนี้ก็ไม่มีความรู้ได้ ถ้าจิตตภาวนาตามทางพระพุทธเจ้าแล้วรู้ ก็มันมีทางเดินของมันมา เกิดตายภพใดชาติใด ๆ มันรู้มาโดยลำดับ ร่องรอยของตัวเองมาอย่างไร เช่นอย่างมาจากบ้านตาดมานี้มันมีร่องรอยมา มีสายทางมา ถ้าไม่ใช่คนตาบอด มันมีสายทางมา ระยะทางนั้นระยะทางนี้มาจนกระทั่งถึงที่นี่ ย้อนหลังไปมันก็เห็นสายทางของตัวเองมา

สายทางแห่งความเกิดก็แบบเดียวกัน สายทางแห่งความเกิด เกิดเป็นอะไร เกิดสูงเกิดต่ำก็ตัวนี้ละ เดินทางมามีสูงมีต่ำมีคดมีโค้ง จิตดวงเดียวนี้แหละ มีสูงมีต่ำมีสุขมีทุกข์ ชั้นสวรรค์ชั้นพรหมลงนรกอเวจี นี่ละเรียกว่าชั้นลงสูงต่ำ ก็เป็นสุขเป็นทุกข์เรื่อย ๆ ไปอย่างเดียวกัน จิตดวงนี้มีสายทางมา ท่านจึงเรียกว่า ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ ทรงระลึกชาติย้อนหลังได้คือพระพุทธเจ้า ทรงเกิดมาก็ภพที่ชาติย้อนหลังไปหมด ร่องรอยมายังไงตามรอยเจ้าของไป เกิดเป็นภพนี้ชาตินี้ ๆ ๆ เรื่อยมา

ที่นี้ จตุปปาตญาณ ทรงเล็งญาณดูสัตว์โลกทั้งหลายที่เกิดตายเหมือนเรานี้ หรือไม่หรือเป็นยังไง มาดูที่ไหนได้มากพรรณนาไม่ได้เลย เรื่องสัตว์เสาะแสวงหาที่เกิดที่ตายกองกันอยู่ทุกแห่งทุกหน มีแต่จิตดวงนี้พาให้เกิดให้ตาย ไม่ได้มีจิตดวงนี้พาให้สูญ จำเอานะ จิตดวงนี้ไม่สูญ ตามเข้าไปด้วยจิตตภาวนาจะเห็นอย่างชัดเจนทีเดียว พุดนี้ถอดออกมาจากหัวใจเรามาพุดนะ ตั้งแต่ล้มลูกคลุกคลานร้องไห้อยู่บนภูเขา ก็เคยพุดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้วเคียดแค้นให้กิเลส

เราก็เคยมาพุดว่า การเคียดแค้นให้บุคคลหรือสัตว์ตัวใดก็ตามเป็นบาปเป็นกรรมเป็นกิเลส แต่เคียดแค้นให้กิเลสที่เป็นภัยอยู่กับเจ้าของนี้ เคียดแค้นจะทำลายมันนี้เป็นธรรม ความเคียดแค้นอันนี้ละที่ไปน้ำตาร่วงอยู่บนภูเขา มันอุทานนะ อุทานด้วยความเคียดแค้นให้กิเลส ไม่ลืม ถ้างมันฝังกันสิ๊ก ๆ ไม่ลืม อันที่ฝังกันสิ๊ก ๆ นี้ละมันกลับมาเป็นข้าศึกต่อกิเลส ทำอะไรมันก็ไม่อยู่ ตั้งสติไม่ได้เลย ตั้งล้มผล็อย ๆ เอ้า มันมาภาวนายังไงถึงเป็นอย่างนี้เจ้าของ

ก็ตั้งหน้าตั้งตาจะภาวนา แล้วสติไม่มีจะเรียกว่าความเพียรได้ยังไง เอาเสียจนกระทั่ง.. ตั้งหน้าตั้งตา ตั้งสติตั้งพับล้มผล็อยให้เห็นต่อหน้าต่อตา นี่กระแสของกิเลสเวลามันหนักหนกอย่างนั้นนะ เจ้าของเองดูเจ้าของเอง ขึ้นอุทานแหละ โถ มึงเอาภูขนาดนี้เขี้ยวเธอ แต่ไม่ได้อุทานออกมาทางพุดนะ เป็นอยู่ในจิตด้วยความเคียดแค้นให้กิเลส โถ มึงเอาภูขนาดนี้เขี้ยวเธอ เอาจนกระทั่งตั้งสติไม่อยู่ล้มผล็อย ๆ สุดท้ายก็เอาน้ำตากราบกิเลสบูชากิเลสละชิ เอาละยังงิมึงต้องฟัง ให้กูถอยกูไม่ถอย

นี่ละที่ตั้งละ มุมานะแล้วเอาเต็มทีเลย พัดกันเลย ต่อจากนั้น ๆ มาถึงชั้นภาวนามยปัญญา หรือสติปัญญาอัตโนมัติ เรียกภาวนามยปัญญา เอาละนะที่นี้กิเลสโผล่ขึ้นมาไม่ได้ขาดสะบั้น ๆ เหมือนกับสติโผล่ขึ้นมาไม่ได้กิเลสตีขาดสะบั้น พอธรรมะมีกำลังแล้วกิเลสโผล่ขึ้นมาขาดสะบั้น ๆ จากนั้นก้าวเข้าสู่มหาสติมหาปัญญา พับเดียวขาดสะบั้นเลย นั่นเป็นความเพียรอัตโนมัตินี้ อยู่ที่ไหนแก้ตลอดแก้กิเลส ท่านทั้งหลายไม่เคยภาวนา ได้ยินแต่พระพุทธเจ้าว่า ภาวนามยปัญญา ดูเอาในนี้ พระองค์ผ่านมาแล้วจึงมาสอนโลก สอนผิตที่ไหนวะ

พอถึงขั้นมันเป็นแล้วมันเป็นจริงๆ อยู่ที่ไหนแกก็เลสตลอด เหมือนกิเลสมัด หัวใจสัตว์โลก เวลากิเลสมีกำลังใครอยู่ที่ไหนก็ตาม ตา หู จมูก ลิ้น กาย จิต สัมผัส สัมพันธ์อะไรกิเลสออกก่อนๆ แล้วทั้งนั้น นี่เวลาเรายังไม่ได้อบรม เวลาอบรมไปๆ ก็ พอพืดพอเหวี่ยงกันไป หนักเข้าๆ ทีนี้พออะไรเกิดผัสธรรมจะออกก่อนแล้วๆ ตาเห็น ธรรมะออกแล้ว หู จมูก ลิ้น กาย สัมผัสสัมผัสอะไรธรรมะออกๆ ออกเพื่อเป็นอรรถ เป็นธรรมเพื่อแกกิเลสโดยลำดับลำดับ นันทำงานว่าเป็นอัตโนมัตติ สติปัญญาแกกิเลสเป็น อัตโนมัตติแล้ว จากนั้นมหาสติมหาปัญญาเชื่อมกันไปเลย ขาดสะบั้นไม่มีอะไรเหลือ

ทางเดินนี้สดๆ ร้อนๆ นะ อยู่กับหัวใจเราทุกคน ไม่ได้อยู่ในกระดาษ กระดาษ ท่านเขียนไว้เป็นหนังสือเฉยๆ ตัวกิเลสแท้ธรรมแท้ที่อยู่หัวใจของเราให้อ่านดูใจตัวเอง ถ้า อ่านใจตัวเองแล้วจะรู้จักกิเลส กิเลสอยู่กับใจ ธรรมอยู่กับใจ อ่านตรงนั้น แล้วจะแจ้งชัด ขึ้นมาๆ จนกระทั่งเปิดโล่งหมดโลกธาตุไม่มีอะไรปิด มีกิเลสเท่านั้นขึ้นนิ้วได้เลย พอ มาถึงขั้นนี้แล้วไม่มีอะไรปิดบังหัวใจ มีกิเลสเท่านั้น พอกิเลสขาดสะบั้นลงไป สุดยอด ของสมมุติคือกิเลส ขาดสะบั้นลงไปแล้วหมดโดยสิ้นเชิง นั้น

การปฏิบัติธรรมให้ปฏิบัติอย่างนั้นซิ อย่าทำแหละๆ แหละๆ ทำอะไร โอ๊ย ดู ไม่ได้นะ เราแก่ขนาดนี้ ไปงกๆ งั้นๆ อย่างนี้ละไปที่ใด โชชัดโชชเช แต่ตามันไม่ได้โชชัด โชชชะชะ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ออกมาจากใจ สติปัญญาอยู่กับใจ ความบริสุทธิ์ ถ้าพูด ถึงเรื่องความบริสุทธิ์อยู่กับใจ อันนี้มันมีวัยที่ไหนมันคล่องตัวตลอด หมุนตัวๆ อยู่นี้ มองเห็นอะไรบ้างๆ มันรู้ทันทีๆ ถึงเจ้าของจะคลานไปก็ตามสติปัญญาไม่ได้คลานนะ มองอะไรบ้างมันรู้ทันทีๆ นั้น

เราจึงดู ดูวัดป่าบ้านตาดนี่ละ จอมโง่สอนจอมโง่ เราก็จอมโง่ ลูกศิษย์เราก็จอม โง่ สอนหมู่พวกเดียวกันไม่ทราบจะตำหนิใครลงคอ มองลูกศิษย์ก็ขวางหูขวางตา ลูก ศิษย์มองดูเราอาจจะขวางหูขวางตาก็ได้ใช่ไหมละ จอมโง่ดูกัน เอาหัวชนกันไปเลย เป็น อย่างนั้นละ เห็นไหมจิตเวลามันฉลาด แป็บ นี้มันรู้ทันทีๆ เลย นอกจากไม่พูด ความ เก็บความรู้สึกนี้ใครจะเก่งยิ่งกว่าพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ เก็บด้วยความมีเหตุมีผลทุก อย่างโดยอัตโนมัตติ รู้เองเห็นเอง ควรจะออกมากน้อยจะออก ไม่ควรออกไม่ออก

ตั้งที่พระลักษณะท่านไปทูลพระพุทธเจ้าว่าท่านเห็นเปรตเห็นผี ภาวนาเห็นเปรต เห็นผี ยกตัวอย่างย่อๆ นะ เปรตตัวนั้นเป็นเปรตสำคัญ กา เขานำของไปจ้งหัน นั้นเห็น ไหมของยังไม่ถึงวัดยังไม่ถึงพระนะ เขาหาบของไปถวายพระ พอหาบไปนั้น เจ้าของ เผลอ อีกามันจับอยู่ มันบินลงมาโฉบเอาอาหารในภาชนะเขาไปกิน เขาจะเอาไปถวาย พระ ยังไม่ถึงมือพระ แต่ของนั้นเป็นของสงฆ์ไปแล้วนั้น กาทัวนี้โฉบกิน ตายแล้วไปตก

นรกเป็นเปรต นุ่น ผึ่งนรกยาวขนาดไหน ปากกาทันนี้เกาะอยู่โน้น หางกาทันนี้เกาะอยู่โน้น นรกกวาง ๆ

พระลักษณะท่านไปดู โธ เปรตตัวนี้ทำไมถึงเป็นเอนักหนา เราก็เคยเห็นทั้งเปรตทั้งผีมามากต่อมาก เพราะท่านชำนาญพระลักษณะ พระลักษณะ พระโมคคัลลาน์อย่างนี้ชำนาญมาก เราก็เห็นมามากต่อมาก ไม่เห็นมีเปรตตัวใดจะเหมือนเปรตตัวนี้ เปรตตัวนี้เป็นกา ปากเกาะอยู่ผึ่งนรกผึ่งโน้น ปากนรกทางโน้น หางเกาะอยู่ปากนรกทางนี้ แล้วก็ไปกราบทูลพระพุทธเจ้า เอ้อ ใช่แล้ว เราเห็นตั้งแต่เราตรัสรู้ใหม่ๆ นั้นเห็นใหม่ แต่ก่อนท่านไม่พูดเลยเห็นใหม่ เมื่อมีเหตุผลโลกที่จะรับสั่งออกมาท่านก็รับกันปุบเลย

เอ้อ นี่เราเห็นแล้วตั้งแต่เราตรัสรู้ใหม่ๆ โน้น กาทันนี้เป็นกาที่ขโมยกินของเขา เขาไปจ้งหัน ไปถวายพระ กาทันนั้นเห็นเลยบินลงมาโฉบเอาอาหารเขาไป ยังไม่ถึงมือพระเลยนะ เป็นของสงฆ์แล้วนั้น เป็นบาปเป็นกรรมเต็มตัวแล้ว ตายแล้วตกนรกก็ไปเป็นกาทันนี้ละ นั้นถ้ามีเหตุผลที่ควรจะพูดจะรับสั่งพระพุทธเจ้ารับสั่งเลย พระองค์ทรงรู้แล้วตั้งแต่ตรัสรู้ใหม่ๆ ดูซินะ แต่เพิ่งมารับสั่งออกมาตอนที่พระลักษณะไปเป็นพยาน ก็เป็นอย่างนั้นละ สิ่งที่มีที่เป็นนี้เห็นอยู่มันจะปิดบังไปไหนวะ นอกจากคนตาบอดเอาหัวชนเอา ถ้าหุดีตาดีมันหลีกได้ ๆ

ธรรมเป็นของศรีของล้ำสมัยที่ไหน ใหม่เอี่ยม ไม่ว่าบาปว่าบุญใหม่เอี่ยมตลอดเวลา ใครอยากล่าหาญชาญชัยถ้าไม่อยากจม จะอวดดีว่าบาปไม่มีบุญไม่มี พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ไม่มีองค์ใดตรัสรู้ขึ้นมาแล้วปฏิเสธบาปบุญไม่มี นรกสวรรค์ไม่มี ไม่มี พระองค์เดียวไม่มีปฏิเสธ ยอมรับกันหมด

แล้วใครจะไปเก่งกว่าพระพุทธเจ้ามาจากไหน ว่าบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี มันพวกเก่ง ๆ นี้ละพวกจมลง มันเก่งกว่ากาทันนั้นอีก เข้าใจใหม่ละ ให้พากันระมัดระวังนะ ครั้นเวลามันง่วงนอนมันซี้เกียจซี้คร้าน พักสักหน่อยเสียก่อน หมอนดีกว่าบุญกว่ากุศลกว่าสวรรค์นิพพาน หลับครอก ๆ อู๊ย พระวัดนี้เลยจะได้กุสลาตายละ ไปมีแต่เห็นหลับครอก ๆ กุสลาคนนี้กุสลาคนนั้น พระเลยจะตาย มีแต่กุสลากันตายทั้งเป็น เข้าใจใหม่ละ เอาละพอ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ